

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Terezou Jachura Maříkovou ve věci

žalobce: **MUDr. Mgr. I. L.**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Terezou Manhartovou
sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1

proti
žalovanému: **Český rozhlas, IČ: 45245053**
sídlem Vínohradská 1409/12, Praha 2
zastoupený advokátem JUDr. Gabrielem Achourem
sídlem Panská 890/7, Nové Město, Praha 1

o ochranu osobnosti

takto:

- I. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 11. 2018, č. j. 28 C 7/2018-130, se **doplňuje** o tento výrok:

- IV. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen odstranit z webových stránek [redacted] článek s názvem [redacted], se zamítá.

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení v souvislosti s vydáním doplňujícího rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaném uveřejnit specifikovanou omluvu na stanici [REDACTED] a na domovské stránce žalovaného, a to z důvodu, že žalovaný dne [REDACTED] uveřejnil na svých webových stránkách [REDACTED] článek s názvem [REDACTED] jehož autorem je [REDACTED]. Žalobce se žalobou zároveň domáhal odstranění tohoto článku z webových stránek [REDACTED].
2. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 21. 11. 2018, č. j. 28 C 7/2018-130, byla žaloba stran uveřejnění specifikované omluvy zamítnuta a současně bylo rozhodnuto o nákladech řízení mezi účastníky řízení. Soud však ve výroku opomenul rozhodnout o návrhu žalobce na odstranění předmětného článku z webových stránek www.irozhlas.cz. Jelikož soud žalobu co do uveřejnění specifikované omluvy zamítl jako nedůvodnou, postupoval stejně i co do požadovaného odstranění předmětného článku z webových stránek www.irozhlas.cz a v tomto rozsahu je odůvodnění zcela shodné jako ve výroku citovaného rozsudku a soud proto na něj plně odkazuje, s tím, že postupoval podle ustanovení § 166 odst. 1 o. s. ř. a uvedený rozsudek, který dosud nenabyl právní moci, doplnil o zamítavý výrok týkající se odstranění předmětného článku z webových stránek žalovaného.
3. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalovaný ve věci plně úspěšný, ale žádné náklady řízení mu v souvislosti s vydáním doplňujícího rozsudku nevznikly, rozhodl soud, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 24. dubna 2019

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Terezou Jachura Maříkovou ve věci

žalobce: **MUDr. Mgr. I. L.** narozený
bytem
zastoupený advokátkou Mgr. Terezou Manhartovou
sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1

proti

žalovanému: **Český rozhlas, IČ: 45245053**
sídlem Vinohradská 1409/12, Praha 2
zastoupený advokátem JUDr. Gabrielem Achourem
sídlem Panská 890/7, Nové Město, Praha 1

o ochranu osobnosti

takto:

I. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen uveřejnit na stanici v rámci jednoho dne (24 hodin po sobě jdoucích) každé dvě hodiny omluvu v tomto znění:
se zamítá.

II. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen uveřejnit po dobu dvou dnů (48 hodin po sobě jdoucích) omluvu na domovské stránce (tzv. home page) na adrese <http://www.irozhlas.cz> omluvu v tomto znění:

[REDACTED]
[REDACTED] se zamítá.

- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 12 342 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaného JUDr. Gabriela Achoura, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaném ve výroku specifikované omluvy, a to z důvodu, že žalovaný dne [REDACTED] uveřejnil na svých webových stránkách www.irozhlas.cz článek s názvem [REDACTED], jehož autorem je [REDACTED]. Součástí článku v jeho textové podobě je také mluvené slovo – audio příspěvek, v němž autor článku [REDACTED] uvádí shodné skutečnosti jako v textu článku. Článek je umístěn na webových stránkách stále. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný dává v článku a příspěvku dané nahrávky, pořízené bez souhlasu [REDACTED] bezdůvodně do spojitosti s žalobcem. Existující audio nahrávky publikované na [REDACTED], na nichž je zachycen [REDACTED], přičemž tyto nahrávky byly pořízeny tajně. V článku je mimo jiné i uvedené: [REDACTED]

[REDACTED] Žalobce je tak přesvědčen, že po přečtení celého článku, anebo poslechu celého příspěvku je zřejmé, že žalovaný se snaží prostřednictvím článku i příspěvku navodit situaci a odhalit údajnou senzaci v tom, že za kompromitujícími nahrávkami pořízenými bez souhlasu hlavního aktéra, [REDACTED], stojí právě žalobce. Žalovaný se tímto snaží vyvolat dojem, že žalobce je zapojen do porušování osobnostních práv a pořizování tajných audio nahrávek jiné fyzické osoby. Pro žalobce je pak celá záležitost ohledně nahrávek publikovaných na [REDACTED] naprosto cizí a není v ní nijak, ať již přímo nebo nepřímo, jakkoliv angažován, a proto není důvodu spojovat jeho jméno, ať již přímo nebo nepřímo s nahrávkami publikovanými na citovaném účtu. Obsah článku a příspěvku dělá z žalobce aktéra ve středu jakéhosi okruhu lidí, které mají shromažďovat, zpracovávat a nějakým způsobem užívat kompromitující materiály, a tak jej obviňuje ze zapojení do takového jednání. Žalobce se z tohoto důvodu nemůže s tímto obsahem článku a příspěvku absolutně ztotožnit. Toto pak vrhá na žalobce negativní světlo a jeho jednání je posuzováno na hranu nebo dokonce za hranu zákona. Situace je o to vážnější, že žalobce již není osobou aktivně veřejně politicky činnou a hranice možných tvrzení, kritiky nebo úsudku nemůže být proto nijak snížena, jako ve prospěch osob veřejně činných. Žalobce vykonává profesi [REDACTED] a je zřejmé, že takové jednání, které je nepochybně neetické, a dokonce může být i nezákonné, není slučitelné s [REDACTED] a má dopad na jeho vážnost v očích klientů, spolupracovníků, ale samozřejmě i širší veřejnosti obecně.

2. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že ze znění článku a audio příspěvku nevyplývá jakékoliv porušení osobnostních práv žalobce. Autor článku a audio příspěvku popsal skutkové okolnosti při pátrání po identitě členů skupiny, která stojí za [REDACTED] a

při získání zdroje, díky kterému mají reportéři žalovaného k dispozici nezveřejněné nahrávky, které se nachází v kanceláři domu ve vlastnictví I. K., který byl i historicky spojován s žalobcem a v médiích vždy prezentován jako Skutková tvrzení v článku a audio příspěvku jsou tak ve vztahu k žalobci pravdivá. Obsah článku a audio příspěvku je věcný a nezkrslující a jejich prostřednictvím autor popisuje pouze skutkové okolnosti, za kterých získal nezveřejněné nahrávky. Nikde zde není uvedeno, že by žalobce byl přímo či nepřímo zapojen do nezákonného nahrávání třetí osoby nebo se na dané činnosti podílel či spolupodílel. Žalobci byl dán prostor k vyjádření a žalobce odmítl svoji účast na výše uvedeném jednání a jeho citace je uvedena v plném rozsahu. Spojení mezi I. K. a žalobcem je v článku audio příspěvku uvedeno pro srozumitelnost veřejnosti a její zjednodušení zařazení osoby I. K. do dosavadního společenského dění. Jakákoliv takováto skutková zjednodušení jsou přípustná i podle rozhodovací praxe Ústavního soudu. Žalobce je osobou veřejně činnou a musí strpět mediální zájem o svoji osobu, míra ochrany jeho osobnostních práv je proto snížena. V textu žaloby pak podle názoru žalovaného není zcela zřejmé, které konkrétní osobnostní právo žalobce bylo údajným tvrzeným zásahem porušeno či dotčeno. Dále není jakkoliv prokazována míra tvrzeného zásahu do práva na ochranu osobnosti. Není tak možné posoudit případnou intenzitu zásahu, dále vzájemnou příčinnou souvislost mezi tvrzeným zásahem do osobnostního práva a jeho intenzitu. Žalovaný dále v rámci vyjádření nespороval, že dne uveřejnil na svých webových stránkách www.irozhlas.cz článek, jehož součástí je audio příspěvek, který byl vysílán na veřejnoprávní stanici žalovaného se zaměřením na aktuální zpravodajství a publicistiku – Autorem článku a audio příspěvku je reportér a předmětný článek je nadále dostupný na webových stránkách žalovaného.

3. Mezi účastníky řízení nebyla sporná skutečnost, že žalovaný dne uveřejnil na svých webových stránkách www.irozhlas.cz článek, jehož součástí je audio příspěvek, který byl rovněž vysílán na veřejnoprávní stanici žalovaného se zaměřením na aktuální zpravodajství a publicistiku – Autorem článku a audio příspěvku je . Není sporná také skutečnost, že předmětný článek je nadále dostupný na předmětných webových stránkách.

4. Soud provedl dokazování článkem irozhlas audio nahrávkou – Radiožurnál, výzvou k uveřejnění omluvy ze dne 7.7.2017, předžalobní výzvou ze dne 11.12.2017, včetně poštovního podacího archu a odpovědí na předžalobní výzvu ze dne 18.7.2017. Z těchto listinných důkazů vzal soud za prokázané, že dne žalovaný uveřejnil na webových stránkách www.irozhlas.cz článek

Dne pak v pořadu byl vysílán audio příspěvek, s totožným obsahem. Autorem článku je reportér . Z obsahu článku vyplývá, že

Dále v tomto článku je zmíněna reakce na zjištění Radiožurnálu, který uvedl . V článku je také zmíněno, že

[redacted] V článku je také zaznamenána reakce I. [redacted] L. [redacted] (žalobce) na uvedené skutečnosti. Tento uvedl: [redacted]

[redacted] Žalobce tak v tomto článku odmítl spojení s [redacted] Také se vyjádřil, že nemá vysvětlení pro to, že se další nahrávky našly v domě pana K. [redacted] avšak nevěřil tomu, že by v nějakém domě I. [redacted] K. [redacted] něco takového mohlo být a on by o tom mohl vědět. L. [redacted] dále v článku potvrdil, že [redacted]

[redacted] Nakonec byla v článku zmíněna stručná charakteristika k osobě I. [redacted] L. [redacted] Žalobce vyzval žalovaného k uveřejnění omluvy dopisem ze dne 7.7.2017, což žalovaný dopisem ze dne 18.7.2017 odmítl. Následně žalobce zaslal žalovanému předžalobní výzvu ze dne 11.12.2017.

5. Dále soud provedl dokazování článkem [redacted] z [redacted] a [redacted] z [redacted]. Z těchto příspěvků vyplývá, že žalobce je médií veřejně a dlouhodobě spojován s I. [redacted] K. [redacted] se kterým ho pojí dlouhodobá známost (přátelství) a rovněž i obchodní vztahy [redacted]. Toto spojení je médií označováno jako [redacted].
6. Soud také provedl dokazování článkem ze dne [redacted] výpisem z databáze knih – Knihcentrum.cz a Luxor a článkem z [redacted]. Z těchto listinných důkazů má soud za osvědčené, že žalobce je médií prezentován jako osoba veřejně známá. Žalobce se sám vyjadřuje k veřejnému dění, když vydal knihu [redacted] která je mozaikou postřehů a názorů, kterými žalobce [redacted] komentuje veřejné dění a věnuje se domácí politice. Kniha byla vydána v roce [redacted].
7. Podle ustanovení § 81 odst. 1 o. z. je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle odstavce 2 požívají ochrany zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
8. Podle ustanovení § 82 odst. 1 o. z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno, nebo aby byl odstraněn jeho následek.
9. Podle ustanovení § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
10. Podle ustanovení § 2951 odst. 2 o. z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsobem skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
11. Na základě provedeného dokazování a s odkazem na shora citovaná zákonná ustanovení, posoudil soud věc po právní stránce následovně: v řízení nebylo prokázáno, že shora citovaný článek, který byl zveřejněn na internetových stránkách žalovaného a rovněž jako audio příspěvek v pořadu [redacted] byl sto zasáhnout do osobnostních práv žalobce. Z uskutečněného dokazování předmětným článkem a audio záznamem, nevyplývá interpretace, jakou zvolil žalobce, a to, že by byl žalobce přímo či nepřímo zapojen do

nezákonného nahrávání třetí osoby, nebo, že by se na takovéto činnosti podílel. Obsah celého článku, pokud je řádně přečten, nemůže vyvolat dojem, že by žalobce byl snad nějakým způsobem zapojen do porušování osobnostních práv a pořizování audio nahrávek [REDACTED] Takovouto interpretaci článek a audio příspěvek nevyvolává.

12. Interpretací článku nedošel soud ke stejným závěrům jako žalobce, a to z následujících důvodů: z obsahu článku vyplývá, že reportéři žalovaného [REDACTED]

[REDACTED] K danému je nutné rovněž uvést, že žalobce ani netvrdil, že by to nebylo pravda [REDACTED] Proti tomuto tvrzení se nijak neohrazoval, nenapadal jej v tom směru, že by snad mělo být nepravdivým a neměl k danému popisu žádné výhrady. Také nelze pominout skutečnost, že žalovaný dal žalobci v článku prostor k vyjádření, čehož žalobce využil. Žalobce ve vyjádření uvedl, že žádnou spojitost s neveřejnými nahrávkami [REDACTED] nemá a rovněž, že nemá vysvětlení k tomu, že se [REDACTED] Žalobce svou optikou zhodnotil, co si o situaci myslí, jak ji vnímá a odmítl spojitost s činností osoby [REDACTED] Také měl možnost se v článku vyjádřit i k osobě [REDACTED] a jeho vztahu k němu.

13. Soud je dále názoru, že již ze samotných skutkových tvrzení žalobce se podává, že sporný článek mu nemohl způsobit žádný zásah do osobnostních práv, tedy jakoukoliv újmu a soud se tak zcela ztotožňuje s obranou žalovaného, neboť pakliže žalobce jedním dechem tvrdí, že předmětným článkem [REDACTED] bylo zasaženo do jeho osobnostních práv a byl proto dehonestován v očích veřejnosti a [REDACTED] mezi spolupracovníky, tak na druhou stranu sám v tomto článku uvádí:

[REDACTED] Tedy jinak řečeno, žalobce se na jednu stranu brání, že by byl [REDACTED] popřípadě se na nahrávkách podílel a že jej toto nařčení degraduje a na druhou stranu vyjadřuje přání jím být. Žalobní tvrzení jsou proto v přímém rozporu s tím, jak se žalobce sám v článku vyjádřil a soud proto musel odvodit jediný možný závěr, tj. že rozhodně tento článek nemohl žalobci způsobit újmu na jeho osobnostních právech, [REDACTED]

14. Pokud je pak v článku, jak bylo uvedeno shora, zmíněno propojení mezi [REDACTED] a žalobcem, ve spojení: [REDACTED]

[REDACTED] jedná se o skutkové zjednodušení, které je přípustné, jak ostatně dovodila rozhodovací praxe Ústavního soudu (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 8.3.2000, sp. zn. I. ÚS 197/97), který uzavřel, že „bez dalšího nelze tvrdit, že zjednodušení či zkrácení musí nutně vést k zásahu do osobnostních práv dotčených osob. Lze tedy stěžít na naprosté přesnosti tvrzení a klást tak na novináře ve svých důsledcích nesplnitelné požadavky“. Toto však soud dodává pouze pro úplnost, když propojení mezi žalobcem a [REDACTED] (z hlediska přátelství) nebylo, jak bylo soudem zmíněno v odst. 11 rozsudku, žalobcem nikterak napadáno. V tomto rozsahu je proto nutné uzavřít, že celkové

vyznění určité informace, ve smyslu shora uvedeného nálezu Ústavního soudu, musí odpovídat pravdě, k čemuž došlo, neboť v řízení nebyl prokázán opak.

15. Závěrem shrnuto, že z obsahu internetového článku a audio nahrávky nevyplývá a nijak se nepodává, že by žalobce přímo nebo nepřímo byl angažován v souvislosti s nahrávkami publikovaných na [REDAKCE], ani že by byl v okruhu lidí, kteří by tyto informace měli shromažďovat, zpracovávat či nějakým dalším způsobem užívat kompromitující materiály.
16. Co se týká argumentaci žalobce, že tento již není osobou veřejně politicky činnou a jako takový nemůže akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané, soud uvádí, že touto otázkou se již zabýval Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne [REDAKCE], čj. [REDAKCE] [REDAKCE] který dospěl k závěru, že žalobce byl v minulosti [REDAKCE] [REDAKCE] což obecně odůvodňuje zvýšený veřejný a tím i mediální zájem o jeho osobu [REDAKCE] [REDAKCE] Městský soud tedy dovodil, že žalobce je osobou veřejného zájmu a okolnost, že [REDAKCE] již nevykonává žádnou veřejnou funkci na uvedeném závěru nic nemění. Navíc i další současné aktivity žalobce - [REDAKCE] jsou aktivity, s nimiž je spojován oprávněný veřejný zájem o osobu žalobce. K uvedenému soud ještě doplňuje, a jak ostatně bylo v řízení prokázáno, žalobce [REDAKCE] vydal knihu s názvem [REDAKCE] [REDAKCE] tato jeho autorská aktivita svědčí o tom, že nadále zůstává osobou veřejně známou, což tato kniha prezentuje. Žalobce proto obecně musí snést větší míru veřejné kritiky než ostatní občané (viz. náleží Ústavního soudu ze dne 15.3.2015, sp. zn. I. ÚS 367/2003). V nálezu Ústavní soud konstatoval, že osoby veřejně činné, tedy politici, veřejní činitelé, mediální hvězdy aj. musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané. Je tomu tak proto, že je tím podporována a zpřístupňována veřejná diskuze o věcech veřejných a jako taková by měla být státní mocí ovlivňována jen v nezbytně nutné míře a zároveň tím stát přijímá, že jeho mocenský zásah do svobody projevu, za účelem ochrany dobrého jména jiných občanů, by měl přijít až následně, tedy jen tehdy, pokud nelze škodu napravit jinak.
17. Jelikož soud dospěl k závěru, že základ nároku není opodstatněn, nevyzýval již žalobce k doplnění a konkretizaci zásahu do osobnostních práv a rozhodl proto, jak je uvedeno ve výroku I. a II. rozsudku.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byl žalovaný ve sporu plně úspěšný, přiznal mu soud náklady tohoto řízení, které se skládají z mimosmluvní odměny advokáta ve výši 9.300,- Kč dle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d), g) ust. § 7, bod 5 a ust. § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 úkony právní služby po 3 100 Kč – převzetí věci, sepsání vyjádření a účast na jednání), z náhrady hotových výdajů ve výši 900 Kč dle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d), g) ve spojení s ust. § 13 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí věci, sepsání vyjádření a účast na jednání) a z daně z přidané hodnoty ve výši 2 142 Kč (21%), jíž je právní zástupce žalovaného plátcem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Praha 21. listopadu 2018

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně